

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU
Zagreb, Trg J.F.Kennedya 11

Poslovni broj: 19. Povrv-129/2025-12

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Trgovački sud u Zagrebu, po sutkinji ovog suda Ljiljani Tomić, na temelju pisanog prijedloga više sudske savjetnice Nere Popović Šalec, u pravnoj stvari tužitelja Aquarel d.o.o. iz Zagreba, Svetice 26C, OIB: 34538668503, kojeg zastupa punomoćnica Ana Malović, odvjetnica u Zagrebu, Bosutska 31, protiv tuženika Interijeri Šuštić j.d.o.o. sa sjedištem u Mariji Bistrici, Podgorje Bistričko 207, OIB: 57953438893, radi isplate, nakon održane glavne rasprave zaključene 7. listopada 2025. u nazočnosti punomoćnice tužitelja i zastupnika po zakonu tuženika Ivana Šuštića, dana 23. listopada 2025.

p r e s u d i o j e

- I. Ukida se u cijelosti platni nalog sadržan u rješenju o ovrsi javnog bilježnika Zvonimira Bartoleka, Zlatar, Trg Slobode 2, poslovni broj UPP/OS-Ovr-433/2024 (predmet Općinskog suda u Zlataru poslovni broj Ovr-4336/2024) od 4. srpnja 2024. te se tužbeni zahtjev u cijelosti odbija kao neosnovan.
- II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova parničnog postupka u iznosu od 1.150,00 EUR, kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužitelj je 27. svibnja 2024. kao ovrhovoditelj podnio prijedlog za ovrhu na temelju vjerodostojne isprave na temelju kojeg je javni bilježnik Zvonimir Bartoleka, Zlatar, Trg Slobode 2, dana 4. srpnja 2024., donio rješenje o ovrsi poslovni UPP/OS-Ovr-433/2024 (predmet Općinskog suda u Zlataru poslovni broj Ovr-4336/2024) kojim je naloženo ovršeniku, sada tuženiku, isplatiti ovrhovoditelju, sada tužitelju, iznos od 1.312,50 EUR sa zateznim kamatama i troškovima ovršnog postupka.
2. Protiv navedenog rješenja o ovrsi tuženik, je podnio prigovor kojim rješenje o ovrsi pobija u cijelosti. U prigovoru navodi da ga je 11. ožujka 2024. tužitelj angažirao za uslugu lijepljenja pločica i kamena, da je on posao završio 15. ožujka 2024. te ispostavio tužitelju račun za taj posao u iznosu od 450,00 EUR (za postavljanje 6m2 pločica i 9 m2 zidnog kamena), a koji mu tužitelj nije podmirio. Ističe da ga je 16. ožujka 2024. tužitelj obavijestio da je jedna od postavljenih pločica napukla, na što je on

tužitelju odgovorio da on nije u mogućnosti tu pločicu zamijeniti taj dan te je rekao tužitelju da tužitelj sam izvrši popravak i da trošak popravka podmiri novcima koje mu duguje po spomenutom izdanom nepodmirenom računu. Tuženik navodi da ga tužitelj nakon toga nije više kontaktirao nego mu je 28. ožujka 2024. ispostavio račun za uklanjanje predmetnog nedostatka u iznosu od 1.050,00 EUR + PDV, a kojem računu tuženik prigovara s obzirom da u istom tužitelj nije naveo kvadratura niti vrijeme rada te je u računu navedena stavka popravak fuge kamena iako u odnosu taj dio posla tužitelj nije imao primjedaba. Tuženik navodi da se ne slaže s tim računom jer je cijena njegovog cijelog posla postavljanja pločica i kamena iznosila 450,00 EUR, a tužitelj je tuženiku izdao računa u iznosu od 1.050,00 EUR + PDV za samo uklanjanje nedostataka.

3. Rješenjem poslovni broj Povrv-147/24-4 od 30. prosinca 2024. Općinski sud u Zlataru, Stalna služba u Donjoj Stubici se oglasio stvarno nenadležnim za postupanje u predmetnom postupku i ustupio ovom sudu predmet kao stvarno nadležnom.

4. Ovaj sud je rješenjem poslovni broj Povrv-129/25-4 od 6. ožujka 2025. predmetno rješenje o ovrši stavio izvan snage u dijelu u kojem je određena ovrha i u tom dijelu su ukinute provedene radnje te je u dijelu kojim je naloženo plaćanje postupak nastavljen kao povodom prigovora protiv platnog naloga.

5. U daljnjem tijeku postupka tužitelj je naveo da je 11. ožujka 2024. ugovorio s tuženikom posao postavljanja i lijepljenja pločica i da mu je, tuženik kad je završio s poslom, poslao poruku da mu tužitelj plati račun. Međutim, tužitelj navodu da je pregledao obavljeni posao i utvrdio da je isti nije izveden sukladno pravilima struke pa je tužitelj pozvao tuženika da izvrši popravak navedenih poslova, s naglaskom da klijentici za koju su obavljani predmetni keramički poslovi dolazi čistačica, a nakon toga i kuhinjski namještaj i da s tim popravkom treba požuriti, a kako tuženik na isto nije reagirao, to je tužitelj sam izveo radove u svrhu popravka i to skidanje odnosno uklanjanje postavljenih podnih pločica, odvoženje tog otpada na deponij, nakon čega je tužitelj pripremio novu podlogu, kupio nove pločice, ljepilo i masu za izradu fuga, te je u konačnici i postavio te nove pločice i izvršio popravke fuga ukrasnog kamena. Tužitelj navodi da je, nakon pribavljenog materijala i izvršenog popravka posla kojeg je nestručno izveo tuženik, izdao račun te pritom navodi kako je cijena radova drukčija od tuženikovog računa, jer je tužitelj trebao najprije ukloniti pločice koje je postavljao tuženik, ukloniti iste iz objekta i odvesti na deponij, pripremiti novu podlogu za pločice, te nabaviti i postaviti nove pločice, ljepilo i masu za fugiranje i postaviti ih, zalijepiti i fugirati. Naglašava se da je tužitelj izdao nalog za plaćanje tuženikovog računa, no po utvrđenju nedostataka je isti stornira jer je tuženikov nestručan rad proizveo daljnje troškove i štetu tužitelju koju je tužitelj sam sanirao te izdao tuženiku račun koji ovaj nije podmirio, radi čega je isti račun postao predmet ovog postupka.

6. Tijekom dokaznog postupka pročitani su: račun broj 6/01/241 od 28. ožujka 2024. (list 7, 32 spisa), račun broj 4/24 od 15. ožujka 2024. (list 30 spisa), mobilne korespondencija između stranaka (list 69-77 i 86-94 spisa), računi (list 85-108 spisa).

7. Proveden je dokaz saslušanjem zastupnika po zakonu tužitelja Stipe Jurišića (list 109-110 spisa) i saslušanjem zastupnika po zakonu tuženika Ivana Šuštića (list 110-112 spisa).

8. Sud je, sukladno odredbi čl. 221.b. st. 2. i 3. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj: 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 2/07., 84/08., 96/08., 123/08., 57/11., 148/1., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22., 155/23; dalje: ZPP), dopisom od 8. travnja 2025. zatražio od nadležne porezne uprave podatak o tome je li tuženik koristio pravo na odbitak pretporeza u odnosu na utuženi račun broj:

6/01/241 od 28. ožujka 2024. u iznosu od 1.312,50 eur. Nadležna porezna uprava je dopisom od 28. ožujka 2025. dostavila obavijest da tuženik nije u sustavu PDV-a i kao takav ne može koristiti pravo na odbitak pretporeza.

9. Ocjenom izvedenih dokaza, sukladno odredbi čl. 8. ZPP, sud je zaključio da je tužbeni zahtjev neosnovan.

9. Predmet spora jest naknada štete u vidu troškova nastalih tužitelju prilikom uklanjanja nedostataka na radovima postavljanja pločica i kamena koje je izvršio tuženik kao izvođač za tužitelja kao naručitelja.

10. Među strankama nije sporno da se 11. ožujka 2024. tuženik obvezao obaviti posao lijepljenja pločica i kamena za tuženika, da je tuženik 15. ožujka 2024. završio posao te ispostavio tužitelju račun za taj posao u iznosu od 450,00 EUR. Nije niti sporno da taj račun tužitelj nije podmirio tuženiku kao niti da je 16. ožujka 2024. tužitelj obavijestio tuženika da postoje određeni nedostaci u odnosu na izvršeni posao te da je tužitelj pozvao tuženika da iste otkloni. Između stranaka nije sporno da je tužitelj uz pristanak tuženika uklonio predmetne nedostatke i da je tuženik pristao na sniženje naknade za svoj rad u visini 450,00 EUR.

11. Međutim, između stranaka je sporno koje je to nedostatke bilo potrebno ukloniti i visina troškova koje je tužitelj imao prilikom uklanjanja tih nedostataka.

12. Iz računa broj 6/01/241 (list 7 i 32 spisa) proizlazi da je taj račun tužitelj izdao tuženiku 28. ožujka 2024. za "skidanje novo postavljenih podnih pločica, iznošenje iz objekta te odvoz na deponij, grundiranje i pripremu nove podloge, nabavku novih pločica, ljepila i mase za fugiranje postavljanje novih pločica i fugiranje istih, popravak fuge kamena, neadekvatno fuga nepopunjena". Račun je izdan u visini 1.050,00 EUR, što uvećano za PDV iznosi 1.312,50 EUR te je dospio 31. ožujka 2024.

13. Sud je čitanjem računa broj 4/24 od 15. ožujka 2024. (list 30 spisa) utvrdio da je isti izdan od tuženika tužitelju 15. ožujka 2024. za postavljanje 6m2 pločica i 9 m2 zidnog kamena i fugiranje, u iznosu od 450,00 EUR te da je isti dospio 15. ožujka 2023.

14. Iz iskaza zastupnika po zakonu tužitelja Stipe Jurišića proizlazi da je on angažirao tuženika za izvođenje radova postavljanje pločica i kamena na zid kuće koju je tužitelj renovirao, da je zastupnik po zakonu tuženika Ivan Šuštić izvršio radove i vrlo brzo tražio plaćanje od čega mu je 350,00 EUR platio u gotovini, a preostali dio je planirao podmiriti preko računa, ali nije jer ga je vlasnica renoviranog objekta obavijestila da radovi koje je vršio tuženik nisu adekvatno izvršeni, budući da pločice nisu bile pravilno postavljenje zbog čega su popucale. Nadalje proizlazi da je primijetio da ukrasni kamen koji je tuženik postavio na zid bio ljubičaste boje pa je i to trebalo sanirati iako je posebnu masu za fugiranje zbog koje je kamen poprimio ljubičastu boju nabavio baš na traženje g. Šuštića. Istaknuo je da je sam sanirao neadekvatno izvršene radove nakon što je mu je g. Šuštić javio da on ne može te radove sam popraviti i neka iznos od 450,00 EUR, koliko je po računu 4/2024 potraživao od njega na ime ostatka za izvršene radove, utroši za popravak. Nadalje proizlazi da se predmetna sanacija radova odnosila na stavke koje je naveo na utuženom računu s time da je na istom sadržan trošak tih radova i trošak materijala za izvođenje tih radova te da 450,00 EUR koliko je po računu 4/2024 koji je tuženik njemu izdao na ime ostatka za izvršene radove nije bilo dovoljno za predmetnu sanaciju nego je povrh toga još potrošio utuženi iznos. Zastupnik po zakonu tužitelja je nadalje naveo da se većina stavaka navedenih na računima koji su predani u spis na listovima 95. – 108. odnosi na troškove koje je imao prilikom predmetne sanacije te u odnosu na visinu utuženog računa pojašnjava da su radovi sanacije bili vršeni tijekom vikenda i žurno što utječe na visinu cijena pojedinih stavaka.

15. Iz iskaza zastupnika po zakonu tuženika Ivana Šuštića proizlazi da je nakon izvršenih radova ispostavio tužitelju račun na iznos od 640,00 EUR na što je tužitelj rekao da je račun previsok da će mu isti djelomično platiti u gotovini u iznosu od 190,00 EUR, a ostatak od 450,00 EUR mu je fakturirao. Navodi da ga je g. Jurišić kontaktirao da je potrebno hitno izvršiti popravke na što mu je javio da on ne može svoje radove sam popraviti i neka iznos od 450,00 EUR, koliko mu duguje po računu 4/2024 na ime ostatka za izvršene radove, utroši za popravak. Navodi da mu je 18. ožujka 2024. putem mobilnih poruka g. Jurišić dostavio slike iz kojih je vidljivo puknuće na samo 3 pločice čiji popravak po troškovima odgovara računu na listu 99. spisa po kataloškom broju pločica, a da je u preostalim računima navedeno mnogo stavki koje se niti sadržajno niti vremenski ne mogu pripisati predmetnoj sanaciji. Na to je zastupnik po zakonu tužitelja Stipo Jurišić naveo da je naknadnim pregledom utvrdio da je bilo potrebno izvaditi i preostale pločice što je vidljivo i iz videa koji su tuženiku poslani 28. ožujka 2024.

16. Iz iskaza zastupnika po zakonu tuženika Ivana Šuštića nadalje proizlazi da se slaže s tvrdnjom da pločice na podu nisu bile adekvatno postavljene, a u odnosu na postavljeni kamen na zidu navodi da je isti zbog pogrešne mase za popunjavanje fuga bio ljubičast ali da je u dogovoru s vlasnicom stana odlučeno da će se isti samo prebojiti u bijelu boju. Na to je zastupnik po zakonu tužitelja Stipo Jurišić naveo da je bilo govora da se ukrasni kamen na zidu samo preboji, međutim da je na kraju investitor odlučio da se isti skine i postavi novi. Iz iskaza zastupnik po zakonu tuženika Ivana Šuštića proizlazi da je prilikom obavljanja posla već bilo problema vezano za postavljeni ukrasni kamen, na koje se referirao u porukama na listu 89. spisa od dana 16. ožujka 2024., u vidu toga da je tužitelj skidao masu za popunjavanje fuga s ukrasnog kamena koju je on drugi dan iznova morao stavljati. Također, iz poruka proizlazi da je 12. ožujka 2024. tražio od g. Jurišića potvrdu o odgovarajućoj debljini fuga ukrasnog kamena te ističe da mu je on dostavio "križice" koji definiraju debljinu fuga, ali je ipak nakon postavljanja pločica na tu debljinu promijenio odluku o debljini istih. Pojašnjava da je napatke za rad dobivao od g. Jurišića, a da je investitore upoznao tek 14. ožujka 2024. nakon što mu je g. Jurišić prepravio fuge i da je tada s inventarima bilo dogovoreno da će se taj ljubičasti zid prebojiti u bijelo i nakon završetka svog djela posla više nije komunicirao s investitorima. Zastupnik po zakonu tuženika ističe da je tek sada prvi puta istaknuto od strane tužitelja da su skidane i ponovno postavljane kamene pločice sa zida te ističe da on smatra da su se predmetni nedostaci mogli popraviti za iznos od 450,00 EUR koji je on odlučio ne fakturirati tužitelju.

17. Sud je cijenio iskaze zastupnika po zakonu stranaka istinitim u dijelovima u kojima su suglasno iskazivali. U odnosu na iznos koji je tuženik potraživao od tužitelja za obavljeni posao postavljana podnih pločica i ukrasnog kamena, sud je utvrdio temeljem iskaza zastupnika po zakonu stranaka i mobilnih poruka na listu 86 spisa da je ukupna vrijednost posla bila 640,00 EUR, da je iznos od 190,00 EUR tužitelj platio tuženiku u gotovini, a da je iznos od 450,00 EUR tuženik fakturirao tužitelju.

18. Nadalje, sud nije posebno cijenio navode stranaka glede uklanjanja i ponovnog postavljanja ukrasnog kamena, budući da taj dio posla nije predmet ovog spora, odnosno nije obuhvaćen utuženim računom (list 7 spisa).

19. Sud je iz iskaza stranaka utvrdio da je bilo propusta od strane tuženika glede obavljenog posla postavljanja pločica i fugiranja ukrasnog kamena, jer isto i sam zastupnik po zakonu tuženika Ivan Šuštić priznaje, međutim koji je obim nedostataka bio i koliki je trošak tužitelj stvarno imao prilikom popravljanja nedostataka sud temeljem izvedenih dokaza nije mogao utvrditi.

20. Sud je pročitao mobilne poruke između stranaka (list 69-77 i 86-94 spisa), međutim iz istih nije mogao utvrditi koji je bio obim nedostataka koje je tužitelj o vlastitom trošku uklonio jer su između ostalog fotografije koje prileže porukama izbrisane.

21. Također, sud je pročitao račune (list 85-108 spisa) koje je tužitelj priložio kao dokaz visine troškova koje je imao prilikom uklanjanja predmetnih nedostataka. Međutim, sud čitanjem istih nije mogao utvrditi da bi se isti vremenski i iznosima odnosili na troškove nastale uklanjanjem predmetnih nedostataka. Također, sam zastupnik po zakonu tužitelja nije mogao specificirati stavke koje se odnose na predmetnu sanaciju, a zastupnik po zakonu tuženika je naveo opravdanim trošak koji odgovara računu na listu 99. spisa po kataloškom broju pločica.

22. Iz računa na listu spisa 99. proizlazi da se isti odnosi na kupnju pločica, ljepila i brtvila od strane tužitelja 16. ožujka 2024. u ukupnom iznosu od samo 43,61 EUR, dakle manje od 450,00 EUR koliko tuženik ne spori da je bio ukupan trošak tužitelju za uklanjanje spornih nedostataka.

23. Odredbom čl. 590 Zakona o obveznim odnosima (Narodne novine br. 35/2005, 41/2008, 125/2011, 78/2015, 29/2018, 126/2021, 114/2022, 156/2022, 145/2023, 155/2023, u nastavku ZOO) ugovorom o djelu izvođač se obvezuje obaviti određeni posao, kao što je izrada ili popravak neke stvari, izvršenje kakva fizičkog ili umnog rada i sl., a naručitelj se obvezuje platiti mu za to naknadu.

24. Odredbom čl. 604. st. 1. ZOO propisao je da je naručitelj dužan pregledati izvršeno djelo čim je to po redovitom tijeku stvari moguće i o nađenim nedostacima bez odgađanja obavijestiti izvođača (vidljivi nedostatci).

25. Sud je temeljem iskaza stranaka i čitanjem mobilne korespondencije između stranaka (list spisa 88-89) utvrdio da je tužitelj uredno i pravovremeno obavijestio tuženika o vidljivim nedostacima tuženikovog djela 16. ožujka 2024., odnosno dan nakon što je tuženik završio s poslom i da je tuženiku ponudio da on ukloni nedostatke sukladno odredbi čl. 608. st. 1. ZOO.

26. Tuženik je priznao postojanje određenih nedostataka o kojima ga je obavijestio tužitelj 16. ožujka 2024., ali je odbio ukloniti iste i pristao sniziti naknadu tužitelju za iznos od 450,00 EUR, odnosno iznos računa koji je izdao tužitelju za predmetni posao sukladno odredbi čl. 608. st. 3. ZOO.

27. Međutim, tužitelj u predmetnom postupku ističe da taj iznos od 450,00 EUR, za koliko je tuženik snizi naknadu, nije bio dovoljan za podmirenje troška uklanjanja svih nedostataka te da je prilikom uklanjanja prvotno uočenih nedostataka otkrio još nedostataka, pa potražuje naknadu daljnje štete predmetnom tužbom u smislu odredbe čl. 608. st. 2. ZOO.

28. Svaka stranka dužna je, sukladno odredbi čl. 7. st. 1. i čl. 219. st. 1. ZPP-a, iznijeti činjenice i predložiti dokaze na kojima temelji svoj zahtjev ili kojima pobija navode i dokaze protivnika. Pravilo o teretu dokazivanja obvezuje sud da uzme za nedokazanu onu tvrdnju za čiju istinitost stranka, koja se na tu činjenicu poziva u svoju korist, nije bila u stanju pružiti sudu dovoljno adekvatnih dokaznih sredstava. Ako sud na temelju izvedenih dokaza ne može sa sigurnošću utvrditi neku činjenicu, o postojanju činjenice zaključit će primjenom pravila o teretu dokazivanja (čl. 221.a ZPP-a).

29. Teret dokaza spornih činjenica (obujma nedostataka koje je uklonio tužitelj i visine troška koji je tužitelj pritom imao) je na tužitelju.

30. Tužitelj dostavljenim ispravama i svojim iskazom nije uspio dokazati navedene sporne činjenice, pa sud primjenom pravila o teretu dokazivanja iste smatra nedokazanima.

31. Budući da tužitelj nije uspio dokazati osnovanost niti visinu svoje tražbine to je sud odlučio kao pod toč. I. izreke ove presude.

32. S obzirom da je u cijelosti izgubio parnicu, tužitelj nema pravo na naknadu troškova parničnog postupka (čl. 154. st. 1. ZPP-a) pa je sud odlučio kao pod toč. II. izreke ove presude.

U Zagrebu 23. listopada 2025.

Sutkinja:
Ljiljana Tomić

Nacrt presude izradila
Viša sudska savjetnica:
Nera Popović Šalec

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude dopuštena je žalba Visokom trgovačkom sudu Republike Hrvatske u roku od 15 dana od dana kada se smatra da je dostava presude obavljena (za stranku koja je bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), odnosno u roku od 15 dana po primitku presude (za stranku koja nije bila uredno obaviještena o ročištu na kojem se presuda objavljuje), koja se podnosi putem ovog suda u dva primjerka za sud i u jednom primjerku za svaku protivnu stranku.

U sporovima male vrijednosti presuda se može pobijati samo zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 1., 2., 4., 5., 6., 8., 9., 10. i 11. ZPP-a i zbog pogrešne primjene materijalnog prava.

DNA:

- tužitelju po punomoćniku uz pristojbu za presudu
- tuženiku

Broj zapisa: **9-3087e-60806**

Kontrolni broj: **0cdbd-c2e5c-16fe9**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=LJILJANA TOMIĆ, L=ZAGREB, O=TRGOVAČKI SUD U ZAGREBU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Trgovački sud u Zagrebu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.